

Vier gelauwerde acteurs verklaren het publiek, dat hoestende, bellende, pratende publiek, de onvoorwaardelijke liefde (vier sterren)

Recensie: Liefdesverklaringen (voor altijd)

MAUREEN TEEUWEN EN RENÉ VAN 'T HOF IN LIEFDESVERKLARING (VOOR ALTIJD). ANJA BEUTLER

Het is een genot om dit viertal over het toneel te zien bewegen, ieder op bepaald moment verwijzend naar zijn of haar eigen oeuvre.

Van **KARIN VERAART**

Dit stukje is een liefdesverklaring. Dat ligt misschien in zekere zin voor de hand, maar het is tegelijkertijd ook onvermijdelijk. Een liefdesverklaring (voor altijd) aan Maureen Teeuwen, Cas Enklaar, Marien Jongewaard en René van 't Hof, die een voorstelling spelen met de titel Liefdesverklaring (voor altijd), waarin zij hun relatie met het publiek onder de loep nemen en tot de conclusie komen dat het liefde is – dat het liefde moet zijn.

Concept en regie zijn van Nicole Beutler en Magne van den Berg, de laatste schreef ook de tekst. Het idee: Peter Handkes beruchte Publikumsbeschimpfung (1966) te spiegelen. Dus geen acteurs die hun toeschouwers de huid vol schelden, maar spelers die vertellen hoeveel ze van het publiek houden. In 2014 ontstond de oerversie, kortweg Liefdesverklaring genaamd, met zes jonge performers. Ontwapenend, fris, goed ontvangen.

Nu is er het stuk met Teeuwen (60), Enklaar (75), Jongewaard (66) en Van 't Hof (62). Zij hebben hun sporen dik verdiend in het theatervak en weten met hun jarenlange ervaring hoe publiek kan zijn. Hoe erg het kan hoesten, snurken, niet z'n telefoon uitzet (ja, hoor, daar was de buurman op rij drie met een overbekende ringtone tijdens de première in Tilburg – Teeuwen gaf geen krimp tijdens haar monoloog) en dingen roept als 'hé, nu is het toneel leeg' (ja hoor, het is gehoord). Deze spelers aanvaarden dat sinds jaar en dag en omarmen het op hun manier. Omdat ze houden van het vak en van het publiek dat er onherroepelijk deel van uitmaakt, omdat ze willen laten weten hoe betrokken we zijn, bij elkaar. En dat het goed is elkaar daarvoor eens te bedanken.

Bij dezen.

Het is een genot om dit viertal over het toneel te zien bewegen, ieder op bepaald moment verwijzend naar zijn of haar eigen oeuvre: Van 't Hof in kostuum uit de geroemde voorstelling Café Lehmitz van Carver, Enklaar in een zwarte jurk, Teeuwen in Discordiaanse outfits en Jongewaard als Jongewaard met ontbloot bovenlijf en leren jack. Afwisselend dolkomisch en doodserieus brengen ze, toegewijd geleid door Beutler en Van den Berg, een ode aan het vak.

'We zijn gevallen/en weer opgestaan/we hebben u van dichtbij gezien/en we hebben u van veraf gezien/maar altijd was u daar/en wij hier/vanaf dit podium/deze vloer/ hebben we u bespeeld/hebben we uw grenzen opgezocht/gerespecteerd en met voeten getreden/u wilde geraakt worden/u wilde luisteren/en wij hebben u onbarmhartig spiegels voorgehouden/we zijn naakt voor u gaan staan/om te laten zien hoe klein we zijn/we hebben laten zien/hoe groot en klein hetzelfde zijn/maar al te menselijk zijn.'

Als dat geen liefde is.

Liefdesverklaring (voor altijd). Theater. Door Nicole Beutler Projects, Het Zuidelijk Toneel en Rudolphi Producties. Concept en regie: Nicole Beutler en Magne van den Berg. Tekst: Magne van den Berg. 7/11, Theaters Tilburg. Tournee t/m 26/1.
